

Konferencja klimatyczna COP 19, Warszawa, Polska 2013

Zmiany klimatu a osobista odpowiedzialność

- To, co jest teraz potrzebne, to **głęboka transformacja świadomości**, która pozwoli zmienić jakość zarówno dyskusji, jak i planów działań zainteresowanych stron – musimy zrozumieć, że nasze preferencje i zachowania kształtują nasze działania. Prawdziwa zmiana musi zacząć się – i być podtrzymywana – w ludzkich sercach i umysłach.
- Mamy wystarczająco dużo danych i dowodów na to, że ludzkość przyczyniła się do zmian klimatycznych i dlatego konieczna jest bardzo poważna korekta naszego zachowania. **Wszyscy – całe kraje, ale też każdy z nas indywidualnie – musimy wziąć za to odpowiedzialność i zaangażować się w stosowne działania.**
- Nadszedł czas, aby każdy człowiek **działał zgodnie z sumieniem**. Ta planeta jest naszym domem, a nie towarem. Pora, aby człowiek zaczął korzystać ze swoich wewnętrznych zasobów w zrównoważony sposób.
- Jako ludzkość musimy dążyć do stworzenia i wdrożenia takich planów działań, które będą wynikały ze świadomości, że wszyscy zamieszkujemy tę samą planetę i że **wszyscy jesteśmy spadkobiercami konsekwencji zbiorowych działań podejmowanych w naszym imieniu przez społeczność i rządy.**
- Nasza niezdolność do zobaczenia skali naszych bieżących problemów i podejmowania działań stosownych do sytuacji jest odbiciem naszej **zbiorowej niechęci, aby wziąć osobistą odpowiedzialność** za to, co się dzieje. Wynika ona także z niemożności dostrzeżenia połączeń między naszymi indywidualnymi i kolektywnymi postawami, myślami i działaniami a ich wpływem na środowisko naturalne i planetę.
- Natura sygnalizuje nam, że istnieje **potrzeba, abyśmy dokonali zmiany w naszej świadomości** i powrócili do pielęgnowania wartości, które podtrzymują życie planety i jej mieszkańców. **Natura ochrania, gdy sama jest chroniona.**
- **Utrata złożonych ekosystemów prowadzi do powstania problemów stanowiących zagrożenie dla całej ludzkości**, takich jak większa bezbronność wobec skutków katastrof naturalnych, ubóstwo czy głód, oraz do pogorszenia się stanu zdrowia i ogólnego dobrostanu

całej populacji. Musimy zająć się problemami istniejącymi – u każdego z nas – na poziomie postaw oraz zachowaniami, które z tych postaw wynikają.

- Czas, aby zarówno poszczególne jednostki, jak i całe społeczności, zaczęły używać wewnętrznych zasobów, by zmienić nasz sposób reagowania na kwestie związane ze środowiskiem. Trudno będzie zastopować czy choćby spowolnić lawinowo toczące się w środowisku procesy, ale możemy wspierać **wysiłki zmierzające do odpowiedniego przystosowania się i kultywować wartości społeczne** poprzez budowanie osobistej mocy, wewnętrznej odporności i powrót do wartości obywatelskich.
- Prowadzenie **mniej materialistycznego i bardziej przyjaznego dla środowiska stylu życia pomaga chronić zasoby planety**. Statystyki pokazują, że po zaspokojeniu podstawowych potrzeb dobrostan odczuwamy najintensywniej, gdy wiemy proste życie.
- **Procesy upraszczania i przystosowania** życia muszą rozpocząć się najpierw wewnątrz nas. Dopiero wówczas możemy żywić nadzieję, że będziemy mieć wpływ na całe systemy i procesy zachodzące w społecznościach wokół nas.
- Organizacja Narodów Zjednoczonych ma rzadką możliwość zwoływania krajów członkowskich z myślą o sprawach dotyczących całego świata. **Krytyczna sytuacja związana ze zmianami klimatycznymi na Ziemi wymaga szerokiej wizji i opracowania planów działania, który byłyby całkowicie pozbawione egoizmu.**

www.environment.brahmakumaris.org